



A. Szabó László

A csodavárás ideje

TARTALOMJEGYZÉK

■ Mizser Attila: Nagyrégény (Molnár Ferenc: A Pál utcai fiúk)	2
■ A. Szabó László: A csodavárás ideje“	3
■ Másik Ákos: Beszélgetés Prékop Máriával	4
■ Fibi Sándor: Prékop Mária laudálása	6
■ Albert Sándor: Mi legyen a bezárásra ítélt kislétszámú alapiskolákkal?	7
■ Takács Beáta: Egy csallóközi kisiskola mindennapjai	9
■ Pintes Gábor: Amikor a lányom túlnövi a lábat	10
■ Brutovszky Gabriella: A kevesebb néha még mindig több...	12
■ Balla István: Az Állami művelődési program biológia tantervének bemutatása	14
■ Jurík Tünde – Balla István – Adriana Péntesová: A halak – az emberiség táplálékai	15
■ Hrbáček Noszek Magdaléna: A XXIII. Katedra Napok	16
■ Petres Csizmadia Gabriella: Díjeső a XXIII. Katedra Napokon	17
■ Horváth Géza: Ötven éve alakult a Szlovákiai Magyar Pedagógusok Vass Lajos Kórusa – III.	20
■ Lanstyák Edit: Mit tehetünk a fogyatékkal élők hatékony fejlesztése érdekében?	21
■ Petl Rita: A nyelvtan státusa a kisebbségi anyanyelvoktatásban (I. rész)	23
■ Patai Ilona: Akinek az élete volt a hivatása	24
■ Számel Petra: Voigt Vilmos: A folklóriztika alapfogalmai	25
■ Csehi Ágota: Új értékes Bartók-kiadvány szlovákiában	26
■ Horváth Géza: Felkészítés a tesztelésre 4.	28
■ Peter Zolczer: Using Diagrams for Teaching (and Remembering) the Usage of Tenses [Part 2]	29
■ Pintes Livia: Das Wunder von Weihnachten	30
■ Ármay Zalaba Andrea: Az Óz, a nagy varázsló című meseregény módszertani feldolgozása (V-VI.)	33
■ Stirber Lajos: Baráti Körünk tevékenységéről	36
■ Házunk tája	37

A pedagógusok jelentős része minden naptári év vége felé kissé lazábbra fogja a gyeplőt, valamilyen engedékenyebb és megértőbb lesz diákjaival, mint máskor, tudván, hogy a gyerekek gondolatai is inkább már a téli szünet körül járnak. Mások ugyanakkor még megpróbálják az ünnepek előtti időszakot kihasználni a felelősségre, a dolgozatírásra, hogy az új esztendőben egyszerűbb legyen az első félév zárása.

Így vagy úgy, az iskolák többségében azért szakítanak némi időt arra is, hogy ünnepi műsort vagy vidám programot szervezzenek, netán az osztályok tanulói valamilyen aprósággal megajándékozzák egymást. Kérdés azonban, hogy egy oktatási intézményben van-e mód és lehetőség, vagy ami még inkább dilemma, van-e szándék és törekvés a karácsonnyal kapcsolatos valódi lelki előkészületre. Feltehetjük-e magunkban és egyben diákjainknak is a kérdést: mi az ünnepelés eredeti és tényleges célja?

Az időjárás idén ugyan még alig emlékeztet a télre, ám az üzletek polcain egy jó ideje már minden jel arra utal, közeleg a karácsony. A médiumok is ontják a hirdetések özönét, hogy lázas vásárlásra ösztönözzenek. Villogó reklámok, díszes kirakatok hívják fel figyelmünket a piac újdonságaira. Ilyenkor minden eladó. De vajon a külső csillogás mellett lesz-e az ünnepnek belső tartalma? A világra jövetel misztériumát várva és megélve megszületik-e szívünkben a szeretet? Az adventi várakozás rányomja-e bélyegét az iskolák belső világára, az emberek közti kapcsolatokra? Jobbak, kedvesebbek leszünk-e egymáshoz? Tudatosabban és hangsúlyosabban

odafigyelünk-e egymás gondjaira, nehézségeire? Nyugtalanít-e bennünket, ha környezetünkben bárki is problémákkal küzd? Megfognak-e a felénk irányuló kezét, ha valaki segítséget kér vagy akár támaszt kínál?

Ösödök óta tudjuk: hiába szólunk ékesen, hiába ismerjük a titkokat és a tudományokat, hiába osztjuk szét mindenünket, ha szeretet nincs bennünk, mit sem érünk. Emberként, pedagógusként is ez a legfőbb mérce. Akarva-akaratlan példaképek vagyunk, illetve elkerülhetetlenül azzá kell lennünk. Ilyenkor, a csodavárás idején is. A tiszta öröm forrásához kell vezetnünk gyermekeinket.

Mindenkor tudatosítanunk kell: a mi felelősségünk is, hogy amikor az Ég a Földre száll, mindenkinek fontosabb legyen adni, mint kapni, és az embereknek egytől egyig jusson legalább egy kis mosoly, egy ölelés, egy csepp szeretet. Többek között ez is a tétje az elkövetkező napoknak.

És lehetne-e szebben kifejezni a várakozás örömét, mint ahogy Juhász Gyula *tette Karácsony felé* című versében:

Szép Tündérország támad föl szívemben
Ilyenkor decemberben.
A szeretetnek csillagára nézek,
Megszáll egy titkos, gyönyörű ígét,
Ilyenkor decemberben.

...Bizalmas szívvel járom a világot,
S amit az élet vágott,
Beheggesztem a sebet a szívemben,
És hiszek újra égi szeretetben,
Ilyenkor decemberben.

...És valahol csak kételkedő beszédet
Hallok, szomorún nézek,
A kis Jézuska itt van a közelben,
Legyünk hát jobbak, s higgynyünk
rendületlen,
S ne csak így decemberben.